

novila v hiši g. Horvata žandarmerijska stanica. Pozdravljamo ta korak varnostne oblasti in upamo, da se bo s tem vendar enkrat upostavljal nočni mir, katerega posebno na Zg. Pobrežju že dalje časa pogrešamo.

Št. Ilj v Slovenskih goricah. Preteklo nedeljo dne 3. septembra smo obhajali god našega farnega patrona sv. Ilja. Zjutraj se je držalo nebo prav kislo, pa vkljub temu je hitelo naše verno ljudstvo od blizu in daleč v božji hram poklonit se svojemu farnemu patronu. Ganljiva je bila slika, ko je dolga vrsta mož in fantov pokleknila, da je sprejela nebeški kruh. Prav posebno pa je povzdignil slovesnost naš odlični cerkveni pevski zbor, ki je ob spremljevanju orkestra pod vodstvom našega požrtvovalnega organista g. Gustla Rakuša prav dovršeno izvajal najnovejšo skladbo naših znanih skladateljev. Višek je bila solo-točka »Zdrava Marija« od g. dr. A. Schwaba, ki jo je z veliko spretnostjo in toplim občutkom prednašal g. Janko Rakuša. Kakor srebrni glasovi angelcev je mehko donela pesem roga nad cerkvenim obokom. Vsem, ki so sodelovali pri ne ravno lahkem izvajanju, prav iskreno častitajo in se zahvaljujejo hvaležni poslušalci.

Svečina. V Jarenini se je poročil dne 4. septembra g. Vinko Šerbinek, posestnik v Svečini, z Marijo Sekol, posestnico v Jarenini. Za Dijaško semenišče so nabrali gostje 150 Din. Novoporočenemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukaj smo spremljali k večnemu počitku dobro in blago staro ženico Terezijo Fras iz Gornje Brengove. Dasiravno je veliko trpela v svojem življenju, pa je vendar dočakala 79 let svoje starosti. Najprej je skrbela za svoje lastne sine in hčere, potem pa še za svoje vnuke. Bodí njej domača zemljica lahka!

Laporje. Proščenje (žegnanje, pranganje) je bilo na angelo nedeljo pri podružnici v Kočnem. Naroda je bilo veliko v cerkvi in gostilnah. — Po večno plačilo je odšel dne 2. t. m. Karl Korošec v Vrholah. Bil je vseskozi pridni fant. Pogreb je pričal o njegovi priljubljenosti. Počivaj v miru, dragi Karl — Kar svet stoji, še menda ni bilo v Leviču avtomobila. Zadnjič enkrat je pa le eden zašel v to vas po novi cesti. Ker je ta narejena pač

že skozi levško mesto, a še ne naprej, je moralo za Levčane čudno vozilo nazaj. — Zupanstvo žablješke občine bi prosilo, da postavi ob kapeli na Križnem vrhu novo občinsko desko, ker je to zob časa (in najbrž tudi drugih zveri) zelo oglodal. Mnogo tujcev hodi mimo, ki bi radi vedeli, kam se kje pride, pa tudi domačini včasih ne vedo. — Če je »Slov. gospodar« list za pouk in zabavo, naj poroča še to: V nekem kraju, kjer je tako slabo, da žive mačke jejo, so iznašli zanesljivega vremenskega preroka. Ako se namreč otroci na vasi zelo derejo, bo najbrž dež. Prepričajte se! — »Se kikklo predalo bom, za sladko vince dala bom«, to znajo šolarke, ko gredo iz šole, najbolj. Nismo nič proti, vendar vsekakor tudi znamenje našega časa. — Ponovno opozarjamo, da pridno šegate po »Slovincu«. Že zato, ker po njem »Kurenčkova Neška« vse, torej tudi Laporčane, lepo pozdravlja. Ti tiskani pozdravčki stanejo 2 Din.

Laporje. Na predvečer angelske nedelje je umrl v Vrholah Karol Korošec. Ta kmetijski fant je bil navdušen član laporskega izobraževalnega društva. Dolgo se je njegovo telo

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skrbi, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponujajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno podučí iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Dobite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ustavljalo zavrtni jetiki, dokler ga slednjič ni spravila v prerani grob. Zbor laporskih fantov se je poslovil na pokopališču od rajnega s pretresljivo žalnico »Vigred se povrne«. Naše društvo ga bo zelo pogrešalo. Zgledni fant, uživaj mir božji!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Govori se, da imamo tu gori zdrav zrak. Kljub temu smo tudi tukaj bolniki, ki iščemo zdravja povsod in ga ne najdemo. To pot je šla smrt mimo nas bolehalih in si izbrała mlado, 33 let staro gospodinj, ženo in mater sedmih manj ko 14 let starih otrok, Katarino Štefane, po dom. Pec. Bila je vedno zdrava in delavna. Kar nadomoma jo je začela boleti glava, prej ko je minilo 10 ur, je bila že mrtva. Vsi sočustvujemo z žalujočimi otroci in možem, ki je cerkveni ključar in zvest naročnik našega »Slovenskega gospodarja«.

Kapela pri Radencih. Namesto venca na grob rajnega preč. g. kanonika Martina Meško so še darovali v dobre namene: Posojilnica v Gornji Radgoni 100 Din, Posojilnica v Radencih 100 Din, rodbina Domanjko v Radencih 50 Din. Vsem dobrosrčnim darovalcem Bog povrni!

Žvab, Sv. Tomaž. Na tem prijaznem griču, ki je ponos cele župnije, se je nemila smrt oglasila letos že osmokrat. Nenadno nas je pretresla vest, da je zatisnil za vedno svoje trudne oči skrben gospodar, daleč naokrog dobro znani Martin Lašič, previden s tolažili sv. vere v 47. letu svoje starosti. Umrl je v soboto dne 2. t. m. Pogreb se je vršil v torek dne 5. t. m. na mirodvor k Sv. Tomažu. Zapušča žalujočo ženo s štirimi otroci, kateri je zadnji star komaj poltretje leto. Dragi Martin, počivaj sladko, preostalih naše sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Grozna smrt otroka pod vozom. Jožef Šerec, hlapec pri T. Janžekoviču na Dresnici, je na trati pred Marinovo hišo dne 4. t. m. povozil triletnega fantka Landra Marin. Dobil je tako hud udarec v glavo, da je revček na mestu izdahnil.

Mozirje. Z žalostjo gledamo, kako se je povojni čas med slovensko kmečko mladino ponekod razširila podivjanost in surovost. Takšni obžalovanja vredni slučajji se dogajajo tudi pri nas. Potniku že skoraj ne bo več varno iti po cesti iz Mozirja za potokom Trnave, osobito ponoči ne, kajti kar na lepem ga lahko zadene napad od strani nekaterih sirove-

in da bo nastavljal pasti. Vse iz sovraštva do grajščine! — O, ta priskutni demokrat! In sedaj — haha — se je sam vjel v past. Njegov edini sin — njegov dedič — je črni deklini iz tiste kočje venomer za petami. To starega strašansko jezi, toda iz sovraštva do grajščine Grčarjevih in deklina ne požene iz kočje!

Nisem rekel ne tako in ne tako; da pa je Bianka nekaka strupena goba v tem gozdu, ki vleče neumneže nase, to sem doživel pri svojem Timu.

Dvakrat sem bil v šoli. Enkrat sem se spoznal z novo učiteljico, Eriko Grubelnik. Govorila sva samo četrť ure. Ko sem šel domov, nisem vedel, ali se mi ta Erika zdi lepa ali ne. Roža je lahko lepa in tudi steblo mahovke in list rešede. Vsaka reč na svoj posebni način. Roža Erika ni bila. Ne kakšna lepota, ki bi vzbudila pozornost! Nič bliščečega se, kar bi prisililo človeka k občudovanju. Bila pa tudi ni samo erika — ni bila le zala, lična vresa. Za to je bila prepostavna. Ime bi ji moralo biti Barbara — ka-

kršno je naslikal Palma vecchio — čista, ljubka, pa močna — zdrava na duši in telesu.

In še drugo deklico sem spoznal v teh dneh — Liziko Šipec. Soseda je žagarjeva in njegovega nasilnega fanta, ki je nedavno premikastil mojega Tima in ki se je s tisto cigansko Bianco odpejval po cesti. Ta Lizika je tista deklica, kateri je naša občina poverila častno službo, da oskrbuje z oljem večno luč pred križem. Videl sem jo, ko je opravljala to svoje lepo delo.

Šla je s svojo ročko z oljem pokoncu in počasi, slovesno, kakor modra devica iz evangelija, ki gre ženinu naproti.

Šel sem za njo. Videl sem, kako je za očenaš klečala pred križem v snegu, nato nalila svetilnico in hitro odšla proti domu.

Tedaj sem ji zastavil pot. Pozdravil sem jo in ji povedal, da — tujec — vem o tej lepi navadi, s katero skrbe za večno luč, in da je ona pač tista izvoljenka, ki bo prejela nekoč od občine poročno obleko iz bele svile.

Bila je zmedena in ni vedela kaj reči. Šla pa je z menoj vštric. Za kmetiško dekle je bila

pa bi bilo 73 stopinj mraza. Ako bi naenkrat poslalo solnce iz bogznaj kakih vzrokov več toplote na zemljo, bi prišlo do taljenja nepregledno velikih ledenih mas in do ponovnega vesoljnega potopa.

Naselitev 250.000 Judov v Palestini.

Zid dr. Weizmann je razvil v Njujorku pred 3000 poslušalci načrt za naselitev 250.000 judovskih družin v Palestini tekom 5 let. 25 tisoč družin židovskih poljedelcev bi nudilo zaposlitev 25.000 družinam z drugimi poklici. Vzemimo, da šteje povprečno ena družina 5 oseb, potem bi značala izpeljava zgorajnega načrta glede po-

žev. Tako se je zgodilo v nedeljo dne 27. avgusta zvečer manjši akupini pevcev in pevk iz Šmihela, ko se je z lepo uspelega pevskega koncerta v Nazarjih vračala po omenjeni cesti domov. V bližini znane gostilne zadene to žružbo kar nenadoma in brez vsakega povoda zahrbtnen, surov napad z ostrim kamenjem in le srečnemu slučaju ter uvidevnosti napadenih se je zahvaliti, da ni došlo do krvavega spopada, kar bi lahko imelo nadvse usodne posledice. Surovi napadalcii so že znani in se bodo morali za ta svoj vse obsodbe vreden čin zagovarjati pred sodiščem.

Luče pri Ljubnem. G. urednik, mislim, da ste že pozabili na Lučane, ker se bolj redko oglašamo v »Slov. gospodarju«. Čitamo ga pa bolj zvesto. Komaj že čakamo, da ga nam pripelje poštni avto, da izvemo, kaj je še po svetu novega. Naša vas je izletna točka letoviščarjev, ki dajo precej zaslužka našim gostilničarjem. Po leti življenje in vrvenje izletnikov, a po zimi vse zamre, ko nam sneg po ta zapre. Pri nas se mnogo govori o agrarni reformi, nekateri mislijo, da bodo postali kar bogataši, pa mislim, da brez dela in truda ni življenja, tako tudi tukaj pečenih piščancev ne bo, kakor se nam obeta.

Laško. Dolg spraved se je vil dne 5. t. m. na pokopališče v Laškem. K zadnjemu počitku so spremljali uglednega kmeta na Strmec g. Antona Peteka. Star je bil rajni 68 let. Lepa udeležba pri pogrebu je pričala, kako ga je vse spoštovalo in rajni je to spoštovanje tudi zaslužil, kakor je povdarjal ob grobu gospod nadžupnik dr. Kruljč. Na zunan je bil g. Petek sicer priprost, a v njem je bilo plemenito srce. Bil je skrben, veren, požrtvovalen za vse dobro. Imel je odprte roke in odprto srce za vsakega, posebno za reveža. Časti pri ljudeh ni škal, celo branil se je in vendar so se mu častne službe ponujale. Bil je dolga leta cerkveni ključar nadžupne cerkve in podružnice Sv. Krištof. Svoj čas je bil župan velike krištofske občine. Posebno ga je dičila zvestoba v službi, bodisi kot cerkveni ključar ali župan ali hišni gospodar in oče. Bodi mu Bog plačnik za vse, kar je dobrega storil. Pogreba sta se udeležila g. ravnatelj iz Maribora Fr. Hrastelj in g. župnik pri Sv. Jerotii, J. Lončarič in g. bogoslovec Potokar. Ohranjen mu bodi časten spomin. Preostalom, to je ženi, si-

nu in hčeram, naše iskreno sožalje! — Šmihelska nedelja se obhaia pred godom, t. j. dne 24. septembra. To na znanje vsem častilcem sv. Mihaela.

Pišecce. Gotovo mislite, g. urednik, da smo vsi pomrli, ker ni nič glasu iz našega kotička. Pa temu ni tako. Toda naš Fricl si je počitnice privoščil in jo odkuril na morje. Saj je vendar on tudi pod solncem rojen in če drugi lahko tam Bogu čas krajejo in denar zapravljajo, zakaj tega njemu, Friclino, ne bi bilo dovoljeno storiti. In tako je marsikaj videl in doživel in tudi v žepu se mu je kolcalo. Čisto izdelan je prijamral domov, a poln izkušenj in novic. Veste, g. urednik, tam doli okrog morja baje vozijo vsak dan »trugo« dvakrat od hiše do hiše, a za voznikom zvonijo, da je joj. Pa vam je Fricl novemu kameradu skoraj slabo postalo, ker je Fricl pogruntal, da mrličje pobirajo po hišah. Ker pa Fricl povsod vtakne svoj nos zraven, je kmalu zvohal, da le smeti in odpadke pobirajo, a ne mrličev. In njegov komerad je bil takoj zdrav. Škoda, da tudi pri nas ni kaj takega. Naše mamice bi tudi z veseljem oddajale nepotrebno šaro. Pa se je Fricl zarotil, da hoče tudi v Pišecah in okolici uvesti tako pobiranje, a za zvonarja hoče imeti sosednega mežnarja zraven. Da pa bo sklep držal, sta jo mahnila s »komeradom« v obmorski hotel na »menu« in naravni zre-

zek ter čašo dalmatinca. Po 12urni zamudi, potem ko je že ohladil svoje potrte kosti pod »komeradovim« varstvom v slani morski vodi, jo je Fricl primahal domov. In sedaj dela in živi le v tem, kako bi svoj načrt uresničil. Pravi pa, ko bo otvoritvena vožnja, da hoče, da se vi, g. urednik, prvi peljete po Pišecah in še dalje okrog. — Tako Fricl po svetu. Ali doma tudi nismo spali. Za treznost smo se potrudili in zbrali statistiko iz celih Pišec za gospode, ki sede v Ljubljani, ali v Zagrebu, ali v Beogradu, saj ne vem, kje bodo to statistiko rabili, pri okrogli mizi ter si ga kozarček privoščijo. Naj tudi tam zvedo, koliko ga pride-lamo in kako ga znamo piti. Morda nam bodo nevoščljivi in pravočasno poslali vinske kupce, ki nam bodo vse vino pokupili, samo da ga ne bomo mi pili. Če bo tak uspeh imelo zbiranje te statistike, potem smo pripravljeni vedno zbirati statistiko in se tudi udarcev in klofut, ki ob taki priliki lete okrog, ne bomo bali.

Medija-Izlake. Pri nas se je vršil meseca avgusta evharistični shod, združen s proslavo 1900letnice odrešenja. Shod je bil prirejen za vzhodni del moravske dekanije. Zastopanih je bilo šest župnij s skupno udeležbo 3500 ljudi. Za majhno ozemlje je to precej. To evharistično slavlje je v vseh pogledih dobro uspelo. Da bi bili le sadovi zares trajni in obilni! — Že dolgo časa nameravana preložitve ceste v smeri Medija-Izlake — Kolovrat na eni in Medija-Izlake — Kandarše na drugi strani je postalo dejstvo. Cesta se je namreč preložila tako, da se opusti strmi klanec mimo gradu in kapele Medija ter se zgradi v ravni smeri pod gradom ob potoku Medija nova cesta. Hvalevredno je, da so pri gradbi upoštevanj v prvi vrsti oni iz občine Zagorje ob Savi in Ržišče, ki so brez vsakega dela in zaslužka.

Trebnje na Dolenjskem. V nedeljo dne 3. t. m. se je vršil v Trebnjem na Dolenjskem evharistični shod, katerega se je vkjub slabemu vremenu udeležila velika množica ljudi. Bile so javno zastopane župnije Čatež, Dobernič, St. Lovrenc, St. Janž, Mirna, Mokronog, Mirna peč, St. Rupert, Trebnje, Trebeino ter Tržišče. Ob devetih je bil sprejem udeležencev, nato je bila na prostem pred cerkvijo slovesna sv. maša s pridigo. Popoldan ob enih je bil slavnostni govor za moške v dvorani

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 28.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jesus, blagoslovi nas!** (Slovesne blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

rasta palestinskega prebivalstva tekom 5 let eno četrtno milijona oseb. Dr. Weizmann je tudi razlagal, kako se bodo obrnili židje na nemško vlado, da ta da prosti odnos premoženja onim judovskim družinam, ki se hočeje izseliti v Palestino. Palestina bi bila takoj pripravljena, sprejeti 5000 mladih židov, ki bi se lotili naseljevalnega dela kot pionirji.

Kako rastejo nohti?

Najhitreje rastejo nohti na palcih, najbolj počasi na mezinicah. Povprečno zraste nohet tekom 10 dni za 1 mm. V starosti 50 let je porezal človek na rokah in nogah nohtov v dolžini 36 m.

čudovito nežne postave, imela je bled obraz z velikimi, toplimi očmi in mehka, milosrčna usta. Kar po pravici ji je bilo ime Elizabeta.

Če naletiš na prav čistega človeka, ali ti ni tako, kakor da bi srečal koga iz raja? Ali ne prinese tako srečanje v globočino srca miru in utešenja?

In tak sem se ločil od Šipčeve Lizike.

Hotel sem enkrat proti žagi doli. Spoznati sem želel fanta, ki je tako divje oddrdral z vozom, tiho in bogoslužno deklino in starega, o komer je trdil Boltežar, da je priskuten demokrat, ki si ne dela prav nobenih očitkov iz tega, da se pravda z grajščino že dvajset let za pravico do vode.

Tudi h koči na barju bom moral kdaj, da vidim Grčarjevo ženo in kraj, kjer raste strupena goba Bianka.

Sami važni opravki za puščavnika, kakršnen sem jaz!

Peto poglavje.

Samaritanska ljubezen. — Naše sankanje. — Boltežar zopet v dvomih. — Mlada, vroča kri. — O gnilem jabolku in izgubljeni ovci.

Včeraj sem doživel nekaj, kar me je vznemirilo. Na cesti doli sem zagledal novo učiteljico Eriko Grubelnik s tisto razvpito deklino. Razgovarjali sta se, se smejali in zaupljivo šli ena poleg druge.

Nehoté sem stopil za njima. Pri žagi je ta zelo čudna dvojica srečala Šipčevo Liziko. Ta je mimogrede stisnila učiteljici roko, od druge pa se je plašno obrnila.

Lizika mi je prišla nasproti. Pozdravila sva se, kakor je v naši dolini med gozdovi navada, ne samo z besedo ali s tem, da bi se ji odkril in pokimal, temveč sva kot vaščana, ki se poznata, postala za nekaj hipov drug poleg drugega in sva sti stisnila roke. Pri tem se je deklina plašljivo ozrla po poti, po kateri je prišla, in je rekla: